

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANV VI : NÚM. 75

SEMANARI MALLOQUI
Inca, 21 de Juny 1924

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

A UN JOVE

ELS AMICS

Sembla que cap amic no va bé.

Et tornaries egoista i agre; trobaries a faltar consol, i petites cabòrics no dissipades per una amigable conversa se't tornarien amenaçadores nuvolades. Fins podries perdre el do de la expressió i el d'entendre les expressions dels altres.

Regirant lletres, trobo sabis que diuen dels amics fidels que són una forta defensa, una medicina de la vida, que els seus consells endolcen el cor i que cap cosa pot a ells comparar-se.

Un, dos, tres amics ben triats són cosa bona, més encara si entre tots hi ha una comú amistat que faci de tots vosaltres una agrupació ben avinguda.

Però, masses amics, què vols que et digui! Destorben, cansen, desenganyen i maten l'amistat. A més de què són molts grosses les dificultats de què siguin bons, i molt grans les probabilitats de què entre ells n'hi hagi de dolents.

Els amics s'han de tractar amb amor, mirant el seu bé, i aqueix amor implica sacrificis algunes vegades, franquesa moltes i fidelitat sempre.

Pots i deus callar als amics allò que cal callar, però en el callar també hi ha una mena de sinceritat, donant proves de què no es calla per egoisme sinó per dever.

La diversitat de caràcters no s'oposa a una bona amistat, ans bé, convé que amb el tracte amb els amics no es perdin les pròpies característiques. No fóra cosa bona deixar-se arrossegar per l'amistat amb debilitat de caràcter i menos posar-se a copiar els llurs defectes.

Es de remarcar que qui vulga tenir amics profitosament, ha de saber una cosa difícil: el cacrifici de saber-los deixar, que no és petit.

Jo no et diré que els teus amics no han de tenir defectes, però busca els que no tenen defectes d'aquells encomanadissos i de mala mena.

Són plaga els amics impurs, que res com la impuresa traspua més pel mirar, pel parlar i pel fer; els escèptics i pessimistes per costum, que tenen paraules desconsoadores i enervants; els ganduls que perden el seu temps i roben el dels altres; i els murmuradors, que encomanen el seu parlar més que els tartanuts.

Fixa't en lo que he dit del amics ganduls, perquè són altament perillosos, car no ho semblen; fins poden aparentar bons, emperò, si t'hi fixes vindràs amb mi, mereixen el qualificatiu de lladres.

I ara per acabar.

Si en el camí de la teva vida en trobes algun de vell i experimentat en les coses de la vida i prudent, perquè ell sigui vell i tu jove no te n'apartis. Pot ésser per tu una joia. Ell pot trobar gust i com una salabor

agradable en l'amistat d'un jove; tu pots trobar en ell una major prudència i un major profit, podria esser que fos aquest el teu millor amic; no te'l deixis perdre, perquè de tot et podrà donar raó i una paraula encertada.

Serà com la sabiduria de la qual va dir Salomó, que en la seva amistat s'hi troba com un bon gust.

JAUME RAVENTÓS

LO CRUCIFIX I EL CALZE

Lo sant temple està ple de gom a gom:
tothom

de genollons adora l'Hostia santa
que puja lluminosa i triomfanta
en mans del sacerdot.

Damunt del calze pronuncia un mot,
i un pensament terrible
assalta la seva ànima: «És possible
que eix vocable sortit del llavi meu
haja fet d'aqueix vi la sang d'un Déu!
I si és només que vi, l'engany és doble
si l'alço com a sang als ulls del poble.»

De cop se posa trist
lo gran Sant Crist
que s'aixeca darrera el tabernacle,
i, esglaidor miracle,
d'una a una desclava de la creu
ses dues mans, i arreu
baixa los braços com sos brots un salze,
de mans del sacerdot arrenca el calze,
i amunt, amunt, l'arbora esplendorós
com lo matí son astre vermellós,
al seu Pare oferint la sang eixida
de ses mateixes venes amb la vida,
present que estima més
que tot un món en son amor encès.

Al veure-ho los devots, tots se n'esglaien,
los altres se desmaiien,
i el panteix, l'estupor, los ais i el crit
fan tremolar la volta de granit.

Trist lo ministre i de gellons en terra,
al marbre de l'altar trèmol s'aferra
per no caure de por,
i crida: «O bon Jesús, perdó, perdó!

D'aqueixos alts misteris no só digne!»
Mes, Jesucrist, en signe
de que l'ha perdonat,
torna a ses mans lo calze consagrat.

Cinc segles han passat d'aqueix exemple,
i encara avui de Rastisbona al temple
pel cap d'any del succès aterrador
li torna el tremolor.

JACINT VERDAGUER

Un nin que administra la Sagrada Comunio

Aixo esdevenia en divendres, el primer divendres del mes de març de 1916.

A Europa s'estava desencadenat una guerra despiadada i cruel, com no se n'havia vist d'altra en el món; la guerra gran, la guerra europea, com se l'anomena i se l'anomenarà sens dubte en l'història. Les tropes italianes, en llur avançament per terres d'Austria, havien arribat al llogaret de *Torcegno*, situat en la vall de Lugano. Immediatament, i sense donar-li temps pera complir les més apremiants obligacions del seu ministeri, feren presoner al senyor Restor de la parròquia, restant aquells senzills feligresos talment com ramat d'ovelles sense pastor. Mentres tant la iglésia quedava sola, soleta, amb el Déu de la Eucaristia més solet encara, tancat dintre el sagrari, sense que ningú pogués obrir la porta de aquell *cel de la terra*, del qual sols el sacerdot n'era el porter i guardià.

El dia senyalat als habitants de Torcegno pera que abandonassin llurs domicilis s'acostava. I..... ¿com era possible que aquells piadosos cristians abandonassin a son Déu i Senyor, presoner d'amor en el sagrari de la seva iglésia, exposat a les possibles profanacions i sacrilegis de la soldadesca? Veus aquí la gran preocupació que torturava el cor d'aquelles bones ànimes. Cercar un sacerdot era tasca ben inútil; el pais estava en guerra; la dissort de Torcegno afligia igualment al demés pobles de la rodalia. Ah! veusaquí la idea suprema, la solució piíssima que s'acudí a aquells habitants senzills i fervorosos que, tancats en el cor d'aquelles muntanyes, conservan encara una fe i pietat pariones a les dels primitius cristians. Prenen un nin de sis anys, pur, innocent com un àn-

gel, viu i eixerit, tal convenia a la delicada missió que se li anava a confiar. El preparen i ins trueixen convenientment, i, a l'arribar el diumenge — últim dia concedit als habitants de Torcegno pera que abandonassin les llurs cases, — el porten, matinet, a la iglésia, on se trobava ja reunit tot el poble. El silenci que hi regnava era sepulcral, l'expectació corprenedora. De prompte surt de la sagristia aquell nin tot vestit de blanc, amb la cara radiant i els ulls espurnejants com dos estels. S'encamina ben modest i recollit cap a l'altar, fa genuflexió, i se li acosta un tamboret pera que pugui arribar fins al sagrari; i, mentres, tremolant sos dits d'emoció, l'obre i de dintre treu el Copó contenint tota la majestat i grandesa d'un Déu, una veu varonil entona el *Jo pecador*, que continua tot el poble en mig de plors i de llàgrimes.

Colocat el Copó damunt l'altar, el petit infant pren amb sos dits una petita Forma, la presenta a l'adoració dels fidels i va distribuint la Sagrada Comunió a tots aquells que, considerant-se'n dignes, s'acosten al combregador. Alguns combregaren dues i tres vegades, car les Sagrades Formes eren moltes. Acabada la Comunió el ma'eix nin purifica el Copó i retorna a la sagristia, quedant d'aquesta manera el Santíssim Sagrament a soplug de tota probable profanació, i satisfeta la sincera i pregona pietat dels habitants de Torcegno, els quals realitzaren un acte, únic, tal volta, en la història de la Iglésia, i semblant, molt semblant, al d'un altre infant, el petit i primer màrtir de la Eucaristia, Sant Tarcisi.

Aquest fet, contat per un dels corresponents de la guerra, commogué pregonament el cor de nostre piadosíssim Sant Pare Benet XV, qui envià a l'afortunat infant una especialíssima benedicció i recordatori.

De Flors Eucarístiques.

Cronica d'Inca

Diumenge, dia 15. — A la Parròquia es celebra la festa de les Capelletes. Ocupa la trona Mossèn Joan Aguiló, de Sa Pobla, a la missa major i la funció del vespre. L'acte s'acabà amb un solemne Tedeum.

— Es estat a nomenat Celador General de la Visita Domiciliària d'aquesta Parròquia

Mossèn Miquel Fuster en substitució de Mossèn Antoni Ferragut, al cel sia.

— A sant Francesc, s'acaben les coranta hores de Sant Antoni de Padua. A la processó actua de preste el Cura Pàrroco Rnt. D. Francesc Rayó, i presideixen el Superior del Convent P. Cerdà i el Ministre i Viceministre de la Germandat don Sebastià Amengual i don Pere d'A. Mulet.

— Al capvespre ha tengut lloc a la plaça de braus una novellada, la primera de les dues curses organitzada amb mil accions de 25 pessetes, baix la presidència de la Alcaldia, per quant la segona formarà el primer número de les festes patronals d'Inca.

Una hora abans ja se notava pels nostros carrers i establiments gran moviment; i seguit, seguit, arribaven per totes les carreteres afluentes a la nostra Ciutat forsa d'autos que aixecaven un ennigulat de pols dins una calor asfixiant. La festa nacional imposava aquells sacrificis que sos devots feien amb molt de gust.

Segons el crític taurí de «Correo de Mallorca» la cursa va esser acceptable i acertada la presidència que ostentava don Miquel Mir, tercer Tinent de l'Alcaldia.

La cursa fonc accidentada. En Felix Perez va esser rasquillat d'una banyada i «Alpargaterito» el s'emportaren com a mort, encara que després se va sabre que les ferides no tenien gran importància.

La primera espasa, Fernández Prieto, que també fonc molinetjat pel primer brau, tengué que despatxar quatre braus més, coronant se de glòria taurina.

Dimecres, 18. — Amb motiu de la festividat del Corpus de demà, avui es fa el mercat. En això els inquers li dèim un dijous manllevat.

El bessó anava a 142'50 pessetes el quintà.

Dijous, 19 — Festividat del Corpus Christi Alabat sia el Santíssim Sagrament de l'altar!

En nostra església parroquial, endiumenjada de lo millor, tenen lloc els oficis divins. Actua de celebrant el Cura Arciprest Rnt. D. Francesc Rayó. Celebra les glòries Eucarístiques desde la trona Mossèn Antoni Font Vicari de Biniamar. L'Harpa d'Inca canta la missa amb la justesa sobirana que sab fer-ho. Presideixen el gran concurs que assisteix a la solemnitat el Delegat Governatiu Sr. Gonzalez-Moro i el Batle Sr.

Pujades, acompanyats d'una representació de l'Ajuntament. També hi ha una nombrosa representació de Majors del exèrcit que presideix el Comandant Montaner, Compte de Perelada.

Després dels actes de chor del capvespre, a les 7, sortí la processó de la parròquia amb el següent orde:

Bandera parroquial, escoles públiques, col·legi del Sagrat Cor, secció menoreta de la Congregació Mariana, estol d'homes particulars amb els tabernacles de Sant Jeroni i sant Vicens, banda de la Creu Roja, Circol d'Obrers Catòlics amb Sant Josep, Congregació Mariana major, chor de verges acompanyant la figura de la Puríssima, Associació del Cor de Jesús, la Tercera Orde de Penitència amb Sant Francesc, els Dominicans, chor de apòstols, corporacions del Somatent i de la Creu Roja, comissions de Majors, la Creu parroquial amb la Custodia, escoltada pels gastadors. Feia la capa el Cura Arciprest i actuaven de ministres el Capellà Castrans i el P. Rubí, Franciscà.

Formaven la presidència d'autoritats el Delegat Governatiu, el Batle i el Coronell amb l'Ajuntament. Seguien les bandes militars amb una companyia del Regiment, i, finalment, venia la Congregació del Cor de Jesús, de senyores, en son artístic penó.

La processó seguí la via dels altres anys, que estava cuberta de números de la tropa. Els carrers i els ventanals, adornats amb rics domasos, estaven atapaïts de gent que tirava flors a Jesús-Ostia. A la plaça de l'Àngel esperava el pas de la processó la companyia d'ametralladores.

El conjunt, resultà una grandiosa solemnitat del culte catòlic que honra la nostra Ciutat per la cooperació que tothom hi posa.

—Ha sortit per la campanya de Àfrica el jove Alférez don Pere Mulet. Que Deu lo guardi de perill i torni amb salut i glòria

--La senyoreta, Concepció Nicolau, se ha examinada de tercer any de la carrera del Magisteri treguent deu assignatures amb una partida de notables i algú «sobresaliente»

Que li sia enhorabona.

—Tres joves que els Pares Franciscans han presentat per l'ingrés al Magisteri, tots foren aprovats.

—Igualment, ha sortit bé a les Acadèmies militars, de les assignatures de In-

grés a que se presentava, l'aprofitat jove Francesc Más, el qual, felicitem.

—Ja comensa la cullida d'aubarcocs. Es paguen a 5 pessetes el quintà els grenyals per secà i els demés demunt unes 4 pessetes.

Vida Municipal

Dia 14.—A Ciutat té lloc una reunió dels batles dels ajuntaments que són acreedors de l'Estat, presidida per don Pere Llompart, Batle de Palma. En ella se tractà de dirigir una demanda mancomunada al Directori a fi de obtenir el pagament de sos respectius crèdits.

El Batle d'Inca, senyor Pujadas, assistí a tal reunió, perquè l'Estat deu a nostro Municipi unes 20.000 ptes.

—El mateix dia a la casa Consistorial d'Inca, la Junta de Protecció a l'Infància i reprensió de la mendicitat, tengué una reunió presidida pel segon Tinent, don Joan Gelebert en delegació del Batle.

Dia 16.—Vengué a Inca l'Inspector del Timbre i participà a la Alcaldia que dins breu temps vendria a fer una inspecció detallada a totes les oficines públiques i establiments industrials i comercials.

El Sr. Batle, nos l'a demanat que facem públic que, per evitar perjudicis an els interesats, suplica a tots es posin dins la llei.

—Els dependents municipals han portat a la locaria n'Antoni Jaume Pujadas. Es aquell trastornat de que em donarem compte en la Crònica passada.

Dia 18.—S'és oberta la cobrança del repartiment de utilitats del present trimestre especial. Se tancarà el pròxim dijous.

UEI!

Hi ha venals els aumetjos propis per una botiga de queviures.

En aquesta imprenta informaran.

Tip. Durán.—INCA